

พระราชบัญญัติศุลกากร

(ฉบับที่ ๑๔)

พ.ศ. ๒๕๓๔

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำ และยินยอมของสภานิติ

บัญญัติแห่งชาติ

ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๔"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ ศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙

"(๖) เพื่อให้การจัดเก็บอากรสำหรับสินค้าอันตรายเป็นไปโดยสอดคล้องกับ ความปลอดภัยในการขนถ่ายหรือการเก็บรักษาสินค้าในเขตศุลกากรแห่งใดแห่งหนึ่ง เมื่อ อธิบดีได้หารือกับผู้รับผิดชอบประจำท่าหรือที่หรือสนามบินที่เป็นเขตศุลกากรแห่งนั้นแล้ว ให้มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดชนิดหรือประเภทของสินค้า อันตรายและวิธีการเก็บอากรของสินค้าดังกล่าว ตลอดจนกำหนดเงื่อนไขในการขนถ่าย การเก็บรักษาสินค้าและการนำสินค้านั้นออกไปจากเขตศุลกากรแห่งนั้น ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัด ต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธ ศักราช ๒๔๖๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา ๖๑ ของที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดัง ต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นของตกค้าง

(๑) ของนำเข้าที่เป็นสินค้าอันตรายตามชนิดหรือประเภทที่อธิบดีประกาศ กำหนดตามมาตรา ๖ (๖)

ที่ผู้นำของเข้ามิได้ เสียอากร และนำของออกไปจากเขตศุลกากร ภายในระยะเวลาที่อธิบดีประกาศ กำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๒) ของนำเข้าอื่นใดนอกจาก (๑) เมื่ออยู่ในอารักขาของศุลกากรถึงสองเดือน โดยไม่มีใบขนสินค้าอันใดรับรองและไม่ได้เสียอากรหรือวางประกันค่าอากรที่พึง เรียกเก็บแก่ของนั้น ให้อธิบดีมีคำบอกกล่าวไปยังตัวแทนของเรือที่นำของเข้ามาโดยพลัน และเมื่อตัวแทนของเรือนั้นได้รับคำบอกกล่าวครบสิบห้าวันแล้ว

การดำเนินการกับของตกค้างตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งพนักงาน เจ้าหน้าที่ให้ทำลายหรือนำของนั้นออกขาย

ทอดตลาด หรือสั่งให้นำของเข้า หรือตัวแทน ของเรือที่นำของเข้าส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร และถ้าไม่มีการปฏิบัติตาม

ให้มี อำนาจสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ทำลายได้ โดยผู้นำของเข้าหรือตัวแทนของเรือ แล้วแต่ กรณี เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

ในการสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำลายของตกค้างตามวรรคสอง ให้ดำเนิน การตามวิธีการที่ปลอดภัยต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม

ถ้าอธิบดีเห็นว่าการขายทอดตลาดตามวรรคสอง จะไม่ได้เงินเท่าที่ควรหรือมี เหตุอันสมควรประการอื่น อธิบดีจะสั่ง

ให้ขายโดยวิธีอื่นก็ได้ และในกรณีที่การขายทอด ตลาดหรือโดยวิธีอื่นดังกล่าวจะไม่ได้เงินคุ้มค่าภาษีหรืออาจจะทำให้เกิด

ความเสียหายอัน ไม่สมควรอย่างหนึ่งอย่างใด ให้จำหน่ายของนั้นตามแต่อธิบดีจะสั่ง

สำหรับของตกค้างตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้อธิบดีกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลา เพื่อให้การดำเนินการ

ตามอำนาจหน้าที่ในมาตรานี้แล้วเสร็จโดยเร็วโดย คำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นประกอบด้วย”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ ศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙

“มาตรา ๖๓ ทวิ ในกรณีที่ของตกค้างเป็นของเสียที่อาจก่อให้เกิดอันตราย หรือความเสียหายต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม ถ้าข้อเท็จจริงปรากฏต่อ อธิบดีว่านายเรือรู้เห็นเป็นใจให้นำของเสียนั้นเข้ามา กิติ หรือนายเรือไม่อาจพิสูจน์ได้ว่า

ตนได้จัดการเต็มวิสัยที่จะจัดได้เพื่อที่จะสืบค้นให้พบหรือป้องกันการนำของเสียนั้นเข้า มาตั้งเป็นของตกค้างกิติ นอกจากโทษ

ที่มีตามกฎหมายแล้ว ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้รับ ผิดชอบทำเรือหรือสนามบินแห่งหนึ่งแห่งใดหรือทุกแห่งใน ประเทศดำเนิน

การโดยพลัน ให้ตัวแทนของเรือที่นำของเสียเข้ามานำของเสียนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร หรือด การให้ใช้ ทำเรือหรือสนามบิน และบริการต่างๆ แก่เรือลำนั้นหรือเรืออื่นๆ ทั้งหมดของเจ้า ของเรือลำนั้นได้ตามระยะเวลาที่ จะ กำหนดตามความร้ายแรง แห่งการ กระทำ”